

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 43790-08-11 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת דורית פיינשטיין

תובעים רהיטי מעיין בע"מ

נגד

נתבעים
1. טובה מכמל
2. אלדד מקמילן
3. טל מכמל

פסק דין

- 1
2
3 1. לפני תביעה לפיצוי בגין לשון הרע, כאשר הסכום אותו דורשים התובעים, בגין שורה של
4 פרסומים באמצעי תקשורת שונים, לרבות פרסום באתרים יוטיוב, פייסבוק, באתר של
5 חדרי חדרים ובערוץ 10 בטלוויזיה, הוא בסך של 250,000 ₪.
6
7 **רקע עובדתי והליך משפטי קודם:**
8
9 2. התובעת היא חברה שמשווקת ומוכרת ריהוט, והיא מחזיקה בחנות ואולם תצוגה בשכונת
10 תלפיות בירושלים.
11
12 3. ביום 14.3.10 הגיעה הנתבעת 1 בליווי חברה לחנותה של התובעת, ורכשה מערכת ישיבה
13 לסלון, בסכום של 7,000 ₪. הספות סופקו לביתה של הנתבעת 1 ביום 23.3.10, ולמחרת
14 הגיעה הנתבעת עם הספות לחנות, מלווה בבעלה ובנה, הם הנתבעים 2,3 ובצעקות דרשה
15 להחזיר את הספות, ולקבל את כספה. נציגי התובעת סירבו לקבל את הספות חזרה, וניסו
16 לשוחח עם התובעת ובני משפחתה כדי להסביר להם מדוע אינם יכולים להניח את הספות
17 תוך כדי צעקות באמצע החנות.
18
19 4. הנתבעים תיעדו את האירוע במצלמה, ובו נראים מנהל התובעת ועובדים מטעמו צועקים
20 ומקללים את התובעת. ברקע שומעים גם קללות קשות שמופנות כלפי עובדי התובעת על ידי
21 הנתבעים 1-3. מצלמות האבטחה של התובעת צילמו גם הן את האירוע, שבו מתועדת כניסה
22 של הנתבעים 1-3 לחנות הנחת הספה באמצעה, ומשפת הגוף עולים חילופי דברים קשים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 43790-08-11 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

- 1 האירוע הסתיים בכך שהנתבעים הזמינו לחנות משטרה, והסתלקו מהחנות כאשר הספות
2 נותרו מאחור.
3
- 4 5. ביום 7.4.10 הגישו הנתבעים 1 ו-2 שתי תביעות לבית המשפט לתביעות קטנות, באחת דרשו
5 את ביטול הסכם רכישת הספה, והשבת כספם, ובשנייה תבעו פיצוי על פי חוק לשון הרע
6 וזאת נוכח העובדה שנציגי התובעת קיללו אותם. התביעות אוחדו בפני מותב זה, בשבתו
7 כבית משפט לתביעות קטנות, וביום 12.6.11 ניתן על ידי פסק דין אשר דחה את שתי
8 התביעות. בפסק הדין קבעתי כי הספות יוצרו בהזמנה מיוחדת, על פי דרישת הנתבעת 1,
9 דחיתי את טענתה שנאמר לה שתוכל להחזיר אותן, וקבעתי כי התובעת אינה נדרשת לקבל
10 את הספות חזרה ולהחזיר לנתבעת 1 את כספה. בנוסף קבעתי כי השפה שבה נקטו נציגי
11 התובעת כנגד הנתבעת 1 ובני משפחתה היא אמנם בוטה, אך אינה בגדר לשון הרע. על פסק
12 דין זה לא הוגשה בקשת רשות ערעור, והוא הפך לחלוט.
13
- 14 6. עוד בטרם הגישו הנתבעים 1 ו-2 את התביעות לבית המשפט לתביעות קטנות החלו יחד עם
15 הנתבע 3 בפרסום הצילומים שצילמו, יחד עם כיתובים שמכפישים את התובעת ובין היתר
16 טענו כי התובעת מסרבת בניגוד לדין לקבל מוצרים בחזרה, וכי עובדיה אלימים, וכדי
17 להחזיר אליה מוצר יש לבוא בליווי משטרה. הנתבעים 1 עד 3 חידשו את הפרסומים הללו
18 מעת לעת, באתרים שונים, ופנו גם לתוכניות טלוויזיה שונות, עד שהדברים התפרסמו
19 בתכנית "צינור לילה" המשודרת בערוץ 10. במסגרת תביעה זו תבעה התובעת גם את האתר
20 חדרי חדרים ואת ערוץ 10 וההליכים כנגד נתבעים אלו הסתיימו בפשרה.
21
- 22 7. גם לאחר מתן פסק הדין בבית המשפט לתביעות קטנות, ולאחר פניות של התובעת לנתבעים
23 1 עד 3 הם לא הסירו את הפרסומים באתרים השונים. אלו הוסרו לבסוף בעקבות פניות של
24 התובעת ישירות לאותם אתרים.
25
- 26 8. להשלמת התמונה יצוין כי רק לאחר ישיבת ההוכחות התברר כי הנתבע 2 הינו פושט רגל,
27 והוא לא דיווח לכונס הנכסים כי הוגשה כנגדו תביעה. לבקשת הכונס ההליכים כנגד הנתבע
28 2 עוכבו, ומכאן שפסק הדין שלהלן הינו אך ורק בעניינם של הנתבעת 1 ובנה הנתבע 3.
29
- 30 9. נוכח ריבוי הפרסומים והתמשכותם דורשת התובעת פיצוי על בסיס עוולת לשון הרע בסך
31 250,000 ₪. הנתבעים 1 ו-3 טוענים טענות משפטיות שונות, אך בין היתר הנתבעת 1 טוענת
32 כי לא פרסמה דבר שכן אין לה את הידע הטכנולוגי לפרסם באינטרנט ואילו טענתו
33 המרכזית של הנתבע 3 היא שעומדת לו הגנת "אמת דיברתי".
34

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 43790-08-11 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

האם פסק הדין בתביעות הקטנות יצר השתק פלוגתא:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
10. בסיכומיהם טענו הנתבעים כי פסק הדין של בית המשפט לתביעות קטנות אינו יוצר השתק עילה או פלוגתא, ואף הוסיפו וטענו כי לא כל הנתבעים היו צד לו. אין בטענה זו ממש שכן גם אם הנתבע 3 לא תבע בבית המשפט לתביעות קטנות, משום שהוריו הם אלה שרכשו את הספה, הרי שבהיותו צד קרוב חלות עליו קביעות בית משפט זה.
11. בית המשפט העליון אף קבע במפורש כי מטעמים של "מדיניות שיפוטית ראויה, ושכל ישראל" כי פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות יוצר השתק פלוגתא (רעא 1958/06 שמעון סויסה נ' חב' צ'מפיון מוטורס (ישראל) בע"מ [פורסם בנבו, 20/10/06]). על כן הנתבעים לא יכולים לטעון בכתב ההגנה, ולשוב ולטעון בסיכומיהם כי התובעת הפרה את ההסכם עימם ואת הוראות חוק הגנת הצרכן, שעה שטענה זו נדחתה על ידי מותב זה.
12. עוד טענו הנתבעים כי תובענה זו הוגשה כתובענה אסטרטגית כדי למנוע מלקוחות לעמוד על זכויותיהם. טענה זו אין בה ממש, שכן הניסיון של הנתבעים לעמוד על מה שהם סברו שהוא בגדר זכויותיהם, נדחה על ידי בית המשפט לתביעות קטנות. כלומר בעת הגשת תביעה זו, היה ברור כי לנתבעים לא היו זכויות חוזיות או צרכניות, וכי הם אלו שניסו להפר את ההסכם עם התובעת.
- האם חברה יכולה לתבוע פיצוי מכוח עוולת לשון הרע ללא הוכחת נזק?
13. התובעת טענה כי נגרמו נזקים קשים למוניטין שלה כתוצאה מהפרסומים של התובעים, והפנתה גם לכך שבאחד האתרים כתב לקוח פוטנציאלי כי לא יקנה ממנה רהיטים. בחקירה הנגדית הודה מנהל התובעת כי אין באפשרותה להוכיח כי נגרמו לחברה נזקים מפרסומים אלו, הוא לא הציג מאזנים משנים שונות להשוואה, ואף ציין כי אינו יכול להעיד כי דווקא הפרסומים של הנתבעים הובילו לירידה במכירות. כלומר התובעת לא הוכיחה כי נגרם לה נזק ממוני.
14. הנתבעים טוענים כי חברה אינה יכולה לתבוע פיצוי כספי ללא הוכחות נזק... מעיון מקיף ובחינת הפסיקה עולה כי קיימת מחלוקת פוסקים הנובעת מהסתירה בין סעיף 7א. לחוק לשון הרע, המאפשר פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק, לבין סעיף 10 לפקודת הנזיקין שאינו מאפשר פסיקת פיצוי לתאגיד ללא הוכחת נזק. בעניין זה יש שופטים הסבורים כי הוראת סעיף 10 לפקודת הנזיקין גוברת (ראו למשל תא (ח"י) 651-09-09 ש. דורפברגר בע"מ נ' רמי חן [פורסם בנבו, 16/08/11] תא (ראשלי"צ) 2437-09 גני תלתלים מרום בע"מ נ' קארין

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11-08-43790-11 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

- 1 פרקשנר [פורסם בנבו, 09/10/11] ויש שופטים הסבורים כי הוראת סעיף 7א דווקא היא
2 הגוברת (תא (י-ם) 920/95 כד בש"א (שלום, ת"א) 188946/04 הוצאת עיתון מעריב בע"מ נ'
3 עיריית רמלה, תק-של 2005(1), 17564 (2005); ת.א. (שלום, ת"א) 188534/02 אובייקטיבי
4 מחקרים עולמיים לישראל בע"מ נ' קליניקה אריאל בע"מ, תק-של 2003 (4), 15335
5 (2003); וכן בת.א. (שלום, י-ם) 10827/09 י.ד ברזאני נכסים ובניין בע"מ נ' שמעון יורם,
6 תק-של 2011 (4), 34318 (2011).
7
8 15. דעתי היא כי גם חברה יכולה לתבוע בגין נזק לשמה ללא הוכחת נזק. הן מהטעם של הקושי
9 הראייתי בהוכחת הנזק (ללא חשיפת סודות מסחריים לדוגמה) ובהוכחת הקשר הסיבתי,
10 והן מן הטעם ההרתעתי שתוקפו טוב ונכון גם לחברה, ולא רק לאדם. אוסיף כי לטעמי גם
11 הפגיעה הלא ממונית בחברה, בעלי מניותיה, מנהליה ועובדיה היא טעם ראוי לפסיקת פיצוי
12 מכוח עוולת לשון הרע. ולבסוף אציין שאילו סבר המחוקק שיש להחריג את הוראת סעיף
13 7א' מתחולה על חברה, היה עושה כן במפורש.
14
15 16. על כן טענות הנתבעים בעניין זה נדחות גם כן.
16
17 **האם הנתבעת 1 לא הייתה שותפה לפרסום?**
18
19 17. נוכח התרשמותי הבלתי אמצעית מעדות הנתבעת 1, הרי שאני מייחסת מהימנות נמוכה
20 לעדותה. אין בידי לקבל את טענות הנתבעת 1 בעניין זה, שכן אף אם לא פרסמה את
21 הדברים בעצמה, ולא הייתה פעילה באינטרנט הרי שהיא עשתה את הדברים באמצעות
22 קרובי משפחתה, והייתה שותפה להחזרת הספות, לצילומים, להתייעצויות המשפחתיות
23 סביב הפרסומים, וגם לדחייה בפועל של בקשת התובעת כי הפרסומים יוסרו.
24
25 **האם עוולת לשון הרע לא חלה על פרסום באינטרנט?**
26
27 18. הנתבעים טענו כי פרסום באינטרנט אינו פרסום כהגדרת חוק איסור לשון הרע, והפנו בעניין
28 זה לפסיקה. (תא (כ"ס) 7830/00 בורוכוב ארנון נ' פורן אלישי [פורסם בנבו, 14/07/02] תא
29 (ת"א) 37692/03 יצחק סודרי נ' ארנון שטלריד [פורסם בנבו, 01/08/05]). דא עקא שפסיקה
30 זו עוסקת בשאלה מי הוא מפרסם באינטרנט ולא בשאלה האם ניתן לפרסם לשון הרע
31 באמצעות מדיה זו. לא זו השאלה העומדת להכרעתי, שכן השאלה אינה אם לחייב את
32 פייסבוק יטיוב או אפילו את חדרי חדרים, שנתבעו גם הם בשעתו, אלא אם לחייב את
33 הנתבעים עצמם שדאגו לפרסום.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 43790-08-11 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

19. מכאן שפרסום באתרים, בלוגים, פורומים וכדומה הוא פרסום לכל דבר ועניין, ככל פרסום אחר בעל פה או בכתב. מקום הפרסום הינו רלבנטי רק ככל ששוקלים את גובה הפיצוי, ואת מידת ההפצה לה זכה דבר הפרסום.

הגנות אמת דיברתי ותום הלב:

20. הנתבעים טוענים כי עומדת להם הגנת אמת דיברתי, לכל הפחות בכל הנוגע לדברים שפורסמו על ידם לפני פסק הדין, שכן באמת ובתמים האמינו בשעתו שנגרם להם עוול. אין בידי לקבל גם טענה זו. כפי שקבעתי בפסק הדין בתביעות הקטנות הנתבעת 1 הזמינה בהזמנה מיוחדת את הספה, והיא אף העידה בשעתו כי חברתה קראה את ההזמנה. נוכח התרשמותי מהעדויות של הנתבעים 2 ו-3 הרי שאיני מאמינה כי סברו שהדרך הראויה להחזיר את הספה היא להתייצב בחנות עימה במפתיע, אלא אני מתרשמת כי ניסו לכפות בכוח את החזרת הספה. אני גם דוחה את טענת הנתבעים כי מי מהם החל לצלם ברגע שנציגי התובעת קיללו אותם, וסבורה כי הצילום היה מתוכנן מראש, כאמצעי לחץ להחזרת הספה.

21. יתר על כן, הגנת אמת דיברתי תעמוד רק למי שיפרסם את האמת במלואה, שכן פרסום חלק מן האמת לעיתים גרוע מפרסום שקר מלא (תא (י-ם) 3438/03 **בתיא כרמון נ' "ידיעות אחרונות"** [פורסם בנבו, 08/04/08]). הנתבעים ידעו שהם הגיעו לחנות מבלי לתת לתובעת התראה, הנתבעים גם ידעו שהם עצמם קיללו והשתמשו בשפת גוף בוטה. יתר על כן, אילו סברו הנתבעים כי זו האמת לשעתה, הרי שהיו מתארים את הגרסה המלאה שלהם לאירועים, ולא מסתירים את חלקם.

22. לטעמי גם ניתן ללמוד מהתנהגות הנתבעים לאחר מתן פסק דין, כאשר לא הזדרזו כלל להסיר את הפרסום או לתקן אותו, כי לא סברו שזו הייתה רק אמת לשעתה. נוכח התרשמותי מעדויות הנתבעים הרי שאני סבורה שהפרסום לא היה בתום לב, לא כי סברו שצדקו בשעתו, ולא כי סברו שצדקו גם לאחר פסק הדין. הפרסום נועד להזיק לתובעת, ולהלך עליה אימים כדי שתסכים להחזיר את מחיר הספה. ניסוחו הבוטח של הפרסום, תפוצתו שוב ושוב בעוד אתרים, תוך פניות חוזרות ונשנות לעורכים רבים של תוכניות בטלוויזיה, והעובדה שהנתבעים הסתירו את העובדה שתבעו, הסתירו את ההפסד בבית המשפט לתביעות קטנות וכלל לא ניסו לפנות לרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן – כל אלו מעידים על חוסר תום לב של הנתבעים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 43790-08-11 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

1 23. יוזכר כי בחקירה הנגדית של הנתבעים התברר כי לא ניסו כלל להסיר את הפרסומים לאחר
2 מתן פסק הדין בבית המשפט לתביעות קטנות, והחלו בניסיונות חלקיים כאשר נתבעו
3 במסגרת הליך זה. כל אלו מטילים נטל על הנתבעים להוכיח את תום ליבם, וכאמור נוכח
4 התרשמותי מעדותם, אני קובעת כי נטל זה לא הורם.

5
6 24. על כן אני קובעת כי לנתבעים אין טענות הגנה, והתובעת זכאית לפיצוי בגין לשון הרע
7 שכוונה כנגדה.

גובה הפיצוי:

8
9
10 25. התובעת כאמור דורשת 250,000 ₪ וטוענת כי יש לפצות אותה בגין כל פרסום בנפרד. בניגוד
11 לנטען על ידי התובעת הרי שלא מצאתי כי כלל הוא להפריד ולפצות בגין כל פרסום ופרסום,
12 בטח לא שעה שמדובר בפרסומים שחלקם מאוד אזוטריים ושפורסמו על ידי אנשים
13 פרטיים. הסכום הנתבע הוא גבוה וחרוג ביחס למקובל בפסיקה, אף במקרים חמורים
14 בהרבה מהמקרה שלפני.

15
16 26. יתר על כן, בבואי לשקול את גובה הפיצוי הרי שעלי לשקול גם את חלקה של התובעת
17 בהתנהלות שקדמה לפרסומים. אכן התנהגות הנתבעים הייתה מנוגדת להסכם שנכרת בין
18 הצדדים, פרובוקטיבית ופוגענית, והכניסה הבוטה לחנות עם הספות, נועדה לכפות על
19 התובעת להשיב כספים שלא הגיעו לנתבעים. ועדיין עובדי התובעת יכלו לקרוא מיד
20 למשטרה, או לטפל באירוע באופן שאינו כולל קללות וגידופים.

21
22 27. נוכח כל אלו, ובשים לב לכך שהנתבע 2 שהיה הרוח החיה מאחורי כל המהלכים, הוא פושט
23 רגל ולא ישלם דבר, הרי שאני קובעת כי הנתבעים 1 ו-3 ישלמו ביחד ולחוד סך של 10,000
24 ₪. בנוסף ישאו הנתבעים בהוצאות התובעת בסך 2,500 ₪ ובשכר טרחת בא כוחה בסך
25 3,500 ₪ כולל מע"מ.

26
27
28
29
30 ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ה, 10 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

31

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 43790-08-11 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

ני. פיינשטיין

דורית פיינשטיין, שופטת

- 1
- 2
- 3
- 4